# KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1139/2003

## av den 27 juni 2003

## om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 när det gäller övervakningsprogram och specificerat riskmaterial

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1053/2003 [2], särskilt artikel 23 i denna, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EG) nr 999/2001 innehåller bestämmelser om övervakning av transmissibel spongiform encefalopati (TSE) hos får och getter, inklusive övervakning av ett urval av djur som inte slaktas för att användas som livsmedel. Det är nödvändigt att klargöra definitionen av denna grupp av djur för att undvika olämplig riktning av proven.

(2) I förordning (EG) nr 999/2001 föreskrivs utrotningsåtgärder efter det att TSE har bekräftats hos får och getter. För att samla in epidemiologisk information bör riktade prov tas av djur som destruerats genom åtgärderna.

(3) Det finns en teoretisk möjlighet att bovin spongiform encefalopati (BSE) förekommer i får- och getpopulationen. Det är omöjligt att genom rutinmetoder skilja mellan BSE- och skrapiesmitta hos dessa djur. Infektiviteten i nedre delen av tunntarmen (ileum) är vid båda sjukdomarna signifikant redan i ett tidigt skede av infektionen. Som en förebyggande åtgärd bör ileum från får och getter i alla åldrar tillföras förteckningen över specificerat riskmaterial.

(4) I Vetenskapliga styrkommitténs yttrande av den 7 och 8 november 2002 om TSE-infektivitetens distribution i vävnader från idisslare rekommenderas att tonsiller från nötkreatur i alla åldrar bör anses medföra risk för BSE.

(5) Vetenskapliga styrkommittén har fastställt att kontaminering med vävnader från det centrala nervsystemet och tonsiller måste undvikas när tunga och kött från huvud tas ut från nötkreatur för att användas som livsmedel, för att undvika alla BSE-risker.

(6) Eftersom huvudets tillstånd huvudsakligen är beroende av att det hanteras varsamt och att skotthålet i pannan förseglas på ett säkert sätt liksom *foramen magnum*, måste det finnas kontrollsystem i slakterierna och i de styckningsanläggningar som särskilt godkänts.

(7) Bestämmelserna om sändning av slaktkroppar, halva slaktkroppar och kvartsparter av slaktkroppar som inte innehåller annat specificerat riskmaterial än ryggraden till övriga medlemsstater utan deras förhandsgodkännande bör utvidgas till att omfatta halva slaktkroppar som styckats i högst tre grossistdelar för att återspegla den faktiska handeln mellan medlemsstater.

(8) Europaparlamentets og rådets förordning (EG) nr 1774/2002 [3], ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 808/2003 [4], innehåller bestämmelser om djur- och folkhälsa vid insamling, transport, lagring, hantering, bearbetning och användning eller bortskaffande av alla animala biprodukter som inte skall användas som livsmedel, inklusive deras avyttring och, i vissa undantagsfall, export och transitering. Särskilda bestämmelser om avlägsnande och bortskaffande av sådana produkter i bilaga XI till förordning (EG) nr 999/2001 bör därför utgå.

(9) Förordning (EG) nr 999/2001 bör därför ändras.

(10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

Bilagorna III och XI till förordning (EG) nr 999/2001 skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 oktober 2003.

[1] EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.
[2] EUT L 152, 20.6.2003, s. 8.
[3] EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.
[4] EUT L 117, 13.5.2003, s. 1.

Den nya bestämmelsen i del A punkt 1 a ii i bilaga XI till förordning (EG) nr 999/2001 skall enligt punkt 2 i bilagan till denna förordning tillämpas på djur som slaktats från och med den 1 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juni 2003.

*På kommissionens vägnar*

David BYRNE

*Ledamot av kommissionen*

*BILAGA*

Bilagorna III och XI skall ändras på följande sätt:

1. Bilaga III skall ersättas med följande:

*"BILAGA III*

**ÖVERVAKNINGSSYSTEM**

KAPITEL A

I. ÖVERVAKNING AV NÖTKREATUR

1. **Allmänt**

Övervakning av nötkreatur skall genomföras enligt de laboratoriemetoder som fastställs i kapitel C punkt 3.1 b i bilaga X.

2. **Övervakning av djur som slaktats för att användas som livsmedel**

2.1 Alla nötkreatur som är äldre än 24 månader som

— 'nödslaktats' enligt definitionen i artikel 2 n i rådets direktiv 64/433/EEG ([1]), eller

— slaktats enligt kapitel VI punkt 28 c i bilaga I till direktiv 64/433/EEG, utom djur som inte uppvisar kliniska tecken på sjukdom och som slaktats i samband med en kampanj för sjukdomsutrotning

skall testas för BSE.

2.2 Alla nötkreatur som är äldre än 30 månader som

— slaktats på normalt sätt för att användas som livsmedel, eller

— slaktats i samband med en kampanj för sjukdomsutrotning enligt kapitel VI punkt 28 c i bilaga I till direktiv 64/433/EEG och inte uppvisar kliniska tecken på sjukdom

skall testas för BSE.

2.3 Genom undantag från punkt 2.2 och med avseende på nötkreatur som fötts, uppfötts och slaktats på dess territorium får Sverige besluta att endast undersöka ett slumpmässigt urval. Urvalet skall omfatta minst 10 000 djur per år.

3. **Övervakning av djur som inte slaktats för att användas som livsmedel**

3.1 Alla nötkreatur över 24 månader som har dött eller avlivats, men som inte

— avlivats för destruering enligt kommissionens förordning (EG) nr 716/96 ([2]),

— avlivats inom ramen för en epidemi, som mul- och klövsjuka,

— slaktats för att användas som livsmedel

skall testas för BSE.

3.2 Medlemsstaterna får besluta att göra undantag från bestämmelserna i punkt 3.1 på avlägsna områden med låg djurtäthet, där ingen insamling av döda djur anordnas. Medlemsstater som tillämpar detta undantag skall underrätta kommissionen om detta och lämna en förteckning över undantagna områden. Undantaget får inte omfatta mer än 10 % av nötkreaturspopulationen i medlemsstaten.

4. **Övervakning av djur som köpts upp för destruering enligt förordning (EG) nr 716/96**

4.1 Alla djur som nödslaktats eller som befunnits vara sjuka vid undersökning före slakt skall testas för BSE.

4.2 Alla djur över 42 månader som fötts efter den 1 augusti 1996 skall testas för BSE.

4.3 Varje år skall ett slumpmässigt urval av minst 10 000 djur som inte omfattas av punkterna 4.1 och 4.2 testas för BSE.

([1]) EGT 121, 29.7.1964, s. 2012/64.
([2]) EGT L 99, 20.4.1996, s. 14.

5. **Övervakning av andra djur**

Utöver den testning som avses i punkterna 2–4 får medlemsstaterna besluta att på frivillig väg ta prov av andra nötkreatur som befinner sig på deras territorium, särskilt om dessa djur kommer från länder med inhemska fall av BSE, har ätit foder som kan ha varit smittat, eller har fötts av eller härstammar från BSE-smittade moderdjur.

6. **Åtgärder efter testning**

6.1 När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel valts ut för BSE-testning, skall kontrollmärkningen enligt kapitel XI i bilaga I till direktiv 64/433/EEG inte göras på slaktkroppen av detta djur innan ett negativt resultat har erhållits från snabbtestet.

6.2 Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 6.1 när det finns ett officiellt system i slakteriet som säkerställer att inga delar av undersökta djur som försetts med kontrollmärkningen lämnar slakteriet innan ett negativt resultat har erhållits från snabbtestet.

6.3 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos det djur som har testats för BSE skall behållas under officiell övervakning till dess att ett negativt resultat har erhållits från snabbtestet, utom om de destrueras i enlighet med punkt 3 eller 4 i bilaga V.

6.4 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos djur som snabbtestats positivt för BSE skall destrueras enligt punkt 3 eller 4 i bilaga V, utom material som behålls i samband med den registrering som föreskrivs i kapitel B avsnitt III.

6.5 När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel snabbtestats positivt för BSE skall, förutom den positivt testade slaktkroppen, åtminstone den slaktkropp som omedelbart föregick den och de två slaktkroppar som omedelbart följde den på samma slaktband destrueras i enlighet med punkt 6.4.

6.6 Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 6.5 när det finns ett system i slakteriet som förhindrar kontaminering mellan slaktkroppar.

II. ÖVERVAKNING AV FÅR OCH GETTER

1. **Allmänt**

Övervakning av får och getter skall genomföras enligt de laboratoriemetoder som fastställs i kapitel C punkt 3.2 b i bilaga X.

2. **Övervakning av djur som slaktats för att användas som livsmedel**

Djur som är äldre än 18 månader, eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandköttet, och som slaktats för att användas som livsmedel skall testas i de antal som anges i tabellen. De prov som tas skall vara representativa för varje region och säsong. Urvalet skall utformas så att man undviker överrepresentation av någon grupp med avseende på ursprung, art, ålder, ras, uppfödningsform eller andra utmärkande drag. Djurens ålder skall uppskattas utifrån tandbildning, uppenbara mognadstecken eller andra tillförlitliga upplysningar. Flerfaldig provtagning i samma besättning skall om möjligt undvikas.

| Medlemsstat | Minsta årliga urvalsstorlek<br>Slaktade djur [1] |
|---|---|
| Belgien | 3 750 |
| Danmark | 3 000 |
| Tyskland | 60 000 |
| Grekland | 60 000 |
| Spanien | 60 000 |
| Frankrike | 60 000 |
| Irland | 60 000 |
| Italien | 60 000 |
| Luxemburg | 250 |
| Nederländerna | 39 000 |

| Medlemsstat | Minsta årliga urvalsstorlek Slaktade djur (1) |
|---|---|
| Österrike | 8 200 |
| Portugal | 22 500 |
| Finland | 1 900 |
| Sverige | 5 250 |
| Förenade kungariket | 60 000 |

(1) Urvalsstorleken har beräknats så att det skall vara möjligt att med 95 % säkerhet upptäcka en prevalens på 0,005 % hos slaktade djur i medlemsstater som slaktar ett stort antal vuxna får. I medlemsstater som slaktar ett mindre antal vuxna får beräknas urvalsstorleken som 25 % av det beräknade eller registrerande antalet slakttackor som slaktats år 2000.

En medlemsstat får ta prov av färre djur än vad som anges i tabellen, om den allra senaste officiella statistiken över slakt visar att antalet motsvarar 25 % av de slakttackor som årligen slaktas i medlemsstaten.

3. **Övervakning av djur som inte slaktats för att användas som livsmedel**

Djur som är äldre än 18 månader, eller som har mer än två permanenta framtänder som kommit fram genom tandköttet, och som har dött eller avlivats, men som inte

— avlivats i samband med en kampanj för sjukdomsutrotning,

— slaktats för att användas som livsmedel,

skall testas i de antal som anges i tabellen. De prov som tas skall vara representativa för varje region och säsong. Urvalet skall utformas så att man undviker överrepresentation av någon grupp med avseende på ursprung, art, ålder, ras, uppfödningsform eller andra utmärkande drag. Djurens ålder skall uppskattas utifrån tandbildning, uppenbara mognadstecken eller andra tillförlitliga upplysningar. Flerfaldig provtagning i samma besättning skall om möjligt undvikas.

Medlemsstaterna får besluta att undanta avlägsna områden med låg djurtäthet, där ingen insamling av döda djur anordnas, från provtagningen. Medlemsstater som tillämpar detta undantag skall underrätta kommissionen om detta och lämna en förteckning över undantagna områden. Undantaget får inte omfatta mer än 10 % av får- och getpopulationen i medlemsstaten.

| Medlemsstat | Minsta årliga urvalsstorlek Döda djur (1) |
|---|---|
| Belgien | 450 |
| Danmark | 400 |
| Tyskland | 6 000 |
| Grekland | 6 000 |
| Spanien | 6 000 |
| Frankrike | 6 000 |
| Irland | 6 000 |
| Italien | 6 000 |
| Luxemburg | 30 |
| Nederländerna | 5 000 |
| Österrike | 1 100 |
| Portugal | 6 000 |
| Finland | 250 |
| Sverige | 800 |
| Förenade kungariket | 6 000 |

(1) Urvalsstorleken har beräknats på så sätt att det skall vara möjligt att med 95 % säkerhet upptäcka en prevalens på 0,05 % hos döda djur i medlemsstater som har en stor fårpopulation. I medlemsstater som har en mindre fårpopulation beräknas urvalsstorleken som 50 % av det beräknade antalet döda djur (uppskattad mortalitet 1%).

4. **Övervakning av smittade besättningar**

Från och med den 1 oktober 2003 skall det tas prov av djur som är äldre än 12 månader eller som har en permanent framtand som kommit fram genom tandköttet och som avlivats enligt bestämmelserna i punkt 2 b i, 2 b ii eller 2 c i bilaga VII, på grundval av ett enkelt slumpmässigt urval enligt den urvalsstorlek som anges i tabellen.

| Antal utslagsdjur äldre än 12 månader i besättningen | Minsta urvalsstorlek [1] |
|---|---|
| 70 eller färre | Alla lämpliga djur |
| 80 | 68 |
| 90 | 73 |
| 100 | 78 |
| 120 | 86 |
| 140 | 92 |
| 160 | 97 |
| 180 | 101 |
| 200 | 105 |
| 250 | 112 |
| 300 | 117 |
| 350 | 121 |
| 400 | 124 |
| 450 | 127 |
| 500 eller fler | 150 |

[1] Urvalsstorleken beräknas på så sätt att den med 95 % säkerhet innehåller åtminstone ett positivt fall, om sjukdomen har en prevalens på 2 % i testpopulationen.

5. **Övervakning av andra djur**

Förutom de övervakningsprogram som fastställs i punkterna 2, 3 och 4 får medlemsstaterna besluta att på frivillig väg övervaka andra djur, särskilt

— djur som används för mejeriproduktion,

— djur som kommer från länder med inhemska fall av TSE,

— djur som ätit foder som kan ha varit smittat,

— djur som fötts av eller som härstammar från TSE-smittade moderdjur,

— djur som kommer från TSE-smittade besättningar.

6. **Åtgärder efter testning av får och getter**

6.1 När ett djur som slaktats för att användas som livsmedel valts ut för TSE-testning, skall kontrollmärkningen enligt kapitel XI i bilaga I till direktiv 64/433/EEG inte göras på slaktkroppen av detta djur innan ett negativt resultat har erhållits från snabbtestet.

6.2 Medlemsstaterna får göra undantag från bestämmelserna i punkt 6.1 när det finns ett officiellt system i slakteriet som säkerställer att inga delar av undersökta djur som försetts med kontrollmärkningen lämnar slakteriet innan ett negativt resultat har erhållits från snabbtestet.

6.3 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos det djur som testats skall behållas under officiell övervakning till dess att ett negativt resultat för snabbtestet har erhållits, utom om de destrueras i enlighet med punkt 3 eller 4 i bilaga V.

6.4 Alla delar av kroppen, inklusive huden, hos djur som snabbtestats positivt för BSE skall destrueras enligt punkt 3 eller 4 i bilaga V, utom material som behålls i samband med den registrering som föreskrivs i kapitel B avsnitt III.

7. **Genotypning**

7.1 Prionproteinet för varje TSE-positivt får skall genotypbestämmas. TSE-fall med resistenta genotyper (får med genotyper som kodar för alanin på båda allelerna vid kodon 136, arginin på båda allelerna vid kodon 154 och arginin på båda allelerna vid kodon 171) skall omedelbart rapporteras till kommissionen. Om det är möjligt skall dessa fall lämnas in för klassificering av stamtyper. Om det inte är möjligt att klassificera stamtyperna för dessa fall skall ursprungsbesättningen samt alla andra besättningar som djuret har tillhört övervakas extra noga i syfte att upptäcka andra TSE-fall för stamtypsklassificering.

7.2 Utöver de djur som genotypbestämts enligt bestämmelserna i punkt 7.1 skall genotypen för prionproteinet av ett slumpmässigt delurval av får testade enligt bestämmelserna i kapitel A avsnitt II punkt 2 bestämmas. Detta delprov skall företräda minst en procent av varje medlemsstats totala urval och skall inte vara färre än 100 djur per medlemsstat. Genom undantag får medlemsstaterna välja att genotypbestämma ett motsvarande antal levande djur i samma ålder.

III. ÖVERVAKNING AV ANDRA DJURARTER

Medlemsstaterna kan på frivillig basis utföra TSE-tester på andra djurarter än nötkreatur, får och getter.

KAPITEL B

I. UPPGIFTER SOM SKALL FINNAS MED I MEDLEMSSTATERNAS RAPPORTER

1. Antal misstänkta fall per djurart för vilka man infört restriktioner för förflyttning enligt artikel 12.1.

2. Antal misstänkta fall per djurart på vilka laboratorieundersökningar görs enligt artikel 12.2 samt resultatet av undersökningarna.

3. Antal besättningar av får och getter för vilka misstänkta fall har rapporterats och undersökts enligt artikel 12.1 och 12.2.

4. Uppskattad storlek på var och en av de delpopulationer som avses i kapitel A avsnitt I punkterna 3 och 4.

5. Antal nötkreatur som testats inom var och en av de delpopulationer som avses i kapitel A avsnitt I punkterna 2–5, vilken urvalsmetod som använts samt resultatet av dessa tester.

6. Uppskattad storlek på de delpopulationer som avses i kapitel A avsnitt II punkterna 2 och 3 som valts ut för provtagning.

7. Antal får och getter och besättningar som undersökts inom var och en av de delpopulationer som avses i kapitel A avsnitt II punkterna 2–5, vilken urvalsmetod som använts samt resultatet av dessa tester.

8. Antal, åldersfördelning och geografisk spridning av positiva fall av BSE och skrapie. Ursprungslandet (om det inte är detsamma som det rapporterande landet) för positiva fall av BSE och skrapie. Antal och geografisk spridning av besättningar med positiva fall av skrapie. Födelseår och, om möjligt, födelsemånad bör anges för varje djur med BSE.

9. Positiva, bekräftade fall av TSE hos andra djur än nötkreatur, får och getter.

10. Genotypen och om möjligt rasen på varje djur som det tagits prov från inom var och en av de delpopulationer som avses i kapitel A del II punkterna 7.1 och 7.2.

II. UPPGIFTER SOM SKALL FINNAS MED I KOMMISSIONENS SAMMANFATTNING

Sammanfattningen skall bestå av tabeller som för varje medlemsstat innehåller åtminstone de uppgifter som avses i del I.

III. REGISTER

1. Den behöriga myndigheten skall registrera följande uppgifter och spara dessa i sju år:
   — Antal och typ av djur för vilka man infört restriktioner för förflyttning enligt artikel 12.1.
   — Antal kliniska och epidemiologiska undersökningar enligt artikel 12.1 samt resultatet av dessa.
   — Antal laboratorieundersökningar enligt artikel 12.2 och resultatet av dessa.

— Antal, identitet och ursprung avseende djur som testats inom de övervakningsprogram som avses i kapitel A samt, om möjligt, ålder, ras och anamnesiska uppgifter.

— Genotypen för prionproteinet hos TSE-positiva får.

2. Undersökningslaboratoriet skall i sju år bevara alla dokument som rör testen, i synnerhet laboratoriejournaler samt, i förekommande fall, paraffinblock och fotografier av Western blotting."

2. Bilaga XI del A skall ersättas med följande:

*"BILAGA XI*

**ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER ENLIGT ARTIKLARNA 22 OCH 23**

A. **Specificerat riskmaterial, maskinurbenad köttmassa och slaktmetoder**

1. a) Följande vävnader betecknas som specificerat riskmaterial:

i) Skallen utom underkäke och med hjärna och ögon, ryggrad utom svanskotor, länd- och bröstkotornas tvärutskott och korsbenets 'vingar', men inklusive dorsalrotsganglier och ryggmärg från nötkreatur som är äldre än 12 månader, samt tonsiller, tarmarna från tolvfingertarmen till rektum och tarmkäxet från nötkreatur i alla åldrar.

ii) Skalle, inklusive hjärna och ögon, tonsiller och ryggmärg från får och getter som är äldre än 12 månader eller som har en permanent framtand som kommit fram genom tandköttet samt mjälte och ileum, från får och getter i alla åldrar.

Den ålder som fastställs ovan för avlägsnande av ryggraden på nötkreatur får justeras genom ändring av denna förordning mot bakgrund av den statistiska sannolikheten av BSE-förekomst i relevanta åldersgrupper av gemenskapens nötkreaturspopulation, på grundval av resultaten från BSE-övervakningen i enlighet med kapitel A avsnitt I i bilaga III.

b) Utöver de specificerade riskmaterial som anges i a skall nedan nämnda vävnader betecknas som specificerat riskmaterial i Förenade konugariket Storbritannien och Nordirland samt i Portugal, med undantag för den autonoma regionen Azorerna: Hela huvudet utom tungan, inklusive hjärna, ögon och trigeminala ganglier; bräss, mjälte och ryggmärg från nötkreatur som är äldre än sex månader.

2. Genom undantag från punkt 1 a i kan ett beslut antas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 24.2 för att tillåta användning av ryggrad och dorsalrotsganglier från nötkreatur som

a) är födda, oavbrutet uppfödda och slaktade i medlemsstater för vilka en vetenskaplig bedömning visat att förekomst av BSE hos inhemska nötkreatur är högst osannolik, eller osannolik men inte utesluten, eller

b) är födda efter den tidpunkt då förbudet mot att utfodra idisslare med däggdjursprotein tillämpats i praktiken i medlemsstater där BSE hos inhemska djur rapporterats eller för vilka en vetenskaplig bedömning visat att förekomsten av BSE hos inhemska nötkreatur är sannolik.

Förenade kungariket, Portugal och Sverige kan få detta undantag på grundval av fakta som redan meddelats och bedömts. Övriga medlemsstater kan ansöka om undantag genom att på lämpligt sätt klart styrka för kommissionen att villkoren i a eller b är uppfyllda.

De medlemsstater som åtnjuter detta undantag skall, utöver de krav som fastställs i kapitel A avsnitt I i bilaga III, se till att ett av de godkända snabbtester som återfinns i kapitel C punkt 4 i bilaga X görs på alla nötkreatur som är äldre än 30 månader och som

i) har dött på uppfödningsstället eller under transport, men som inte slaktats för livsmedelsframställning, med undantag för djur som dött i avlägsna områden med låg djurtäthet i medlemsstater där förekomst av BSE är osannolik,

ii) har slaktas på normalt sätt för livsmedelsframställning.

Detta undantag skall inte beviljas för användning av ryggrad och dorsalrotsganglier från nötkreatur äldre än 30 månader från Förenade kungariket eller från Portugal, med undantag för den autonoma regionen Azorerna.

Experter från kommissionen får genomföra kontroller på plats för att ytterligare kontrollera de uppgifter som lämnats in, i enlighet med artikel 21.

3. Ben från nötkreatur, får och getter får inte användas vid framställning av maskinurbenad köttmassa.

4. Laceration av vävnad från det centrala nervsystemet med hjälp av ett avlångt, stavformigt instrument som förs in i hjärnskålen efter bedövning skall inte användas på nötkreatur, får eller getter vars kött är avsett att användas som livsmedel eller foder.

5. Specificerat riskmaterial skall avlägsnas

   a) i slakterier eller, i förekommande fall, på andra platser för slakt,

   b) i styckningsanläggningar när det är fråga om ryggraden på nötkreatur,

   c) i förekommande fall, på sådana hanteringsställen som avses i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 ([1]) eller av sådana användare och i sådana uppsamlingscentraler som godkänts och registrerats enligt artikel 23.2 c iv, vi och vii.

   Bestämmelserna ovan skall inte tillämpas på kategori 1-material för utfodring av asätande fåglar enligt artikel 23.2 d i förordning (EG) nr 1774/2002.

6. Tungor från nötkreatur i alla åldrar som är avsedda att användas som livsmedel och foder skall tas ut i slakteriet med ett tvärsnitt rostralt om *processus lingualis* i *basihyoideum*.

7. Kött från huvudet från nötkreatur som är äldre än 12 månader skall tas ut i slakterier i enlighet med ett kontrollsystem som erkänts av den behöriga myndigheten, för att säkerställa att eventuell kontaminering av kött från huvud med vävnader från det centrala nervsystemet förebyggs. Systemet skall åtminstone omfatta följande:

   — Uttagningen skall ske på en plats som utsetts för detta och som är fysiskt åtskilt från de andra delarna av slaktbandet.

   — Om huvud avlägsnas från bandtransportören eller krokar innan köttet från huvudet tagits ut, skall skotthålet i pannan och *foramen magnum* förseglas med en ogenomtränglig och hållbar förslutning. Om det tas prov av hjärnstammen för BSE-laboratorietest, skall *foramen magnum* förseglas omedelbart efter provtagningen.

   — Kött från huvud skall inte tas ut från huvud vars ögon skadats eller förlorats strax före eller efter slakt, eller som skadats på ett annat sätt som kan leda till kontaminering av huvudet med vävnader från det centrala nervsystemet.

   — Kött från huvud skall inte tas ut från huvud som inte har förseglats på lämpligt sätt enligt andra strecksatsen.

   — Utan att det påverkar tillämpningen av de allmänna hygienbestämmelserna skall särskilda arbetsinstruktioner genomföras för att förebygga att kött från huvud kontamineras vid uttagningen, särskilt när den försegling som avses i andra strecksatsen förlorats eller ögonen skadats vid uttagningen.

   — En provtagningsplan med lämpliga laboratorietest för att upptäcka vävnader från det centrala nervsystemet skall genomföras för att kontrollera att åtgärderna för att minska kontaminering utförs korrekt.

8. Genom undantag från kraven i punkt 7 kan medlemsstaterna besluta att i slakterierna ha ett alternativt kontrollsystem för uttagning av kött från nötkreaturs huvud, vilket medför en motsvarande minskning av kontaminering av kött från huvud med vävnader från det centrala nervsystemet. En provtagningsplan med lämpliga laboratorietest för att upptäcka vävnader från det centrala nervsystemet skall genomföras för att kontrollera att åtgärderna för att minska kontaminering utförs korrekt. Medlemsstater som utnyttjar detta undantag skall informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna inom ramen för Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa om sina kontrollsystem och resultaten av provtagningen.

9. Bestämmelserna i punkterna 7 och 8 skall inte gälla för uttagning av tunga i enlighet med punkt 6 och inte heller för uttagning av kindkött i slakterier, om det görs utan att nötkreaturets huvud avlägsnas från bandtransportören eller krokarna.

10. Genom undantag från punkterna 5 och 7 får medlemsstaterna besluta att tillåta

    a) avlägsnande av ryggmärg från får och getter i styckningsanläggningar som särskilt godkänts för detta ändamål,

    b) avlägsnande av ryggraden från slaktkroppar eller delar av slaktkroppar i slakteributiker som särskilt godkänts, kontrollerats och registrerats för detta ändamål,

    c) uttagning av kött från nötkreaturs huvud i styckningsanläggningar som särskilt godkänts för detta ändamål enligt följande bestämmelser:

       Nötkreaturs huvud som skall transporteras till styckningsanläggningar som särskilt godkänts för att ta ut kött från huvud skall tillämpa följande bestämmelser:

       — Huvudena skall hängas upp på en ställning vid lagring och vid transport från slakteriet till de styckningsanläggningar som särskilt godkänts.

([1]) EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

— Skotthålet i pannan och *foramen magnum* skall förseglas på lämpligt sätt med en ogenomtränglig och hållbar förslutning innan huvudena förflyttas från bandtransportören eller krokarna till ställningarna. Om det tas prov av hjärnstammen för BSE-laboratorietest, skall *foramen magnum* förseglas omedelbart efter provtagningen.

— Huvud som inte har förseglats på lämpligt sätt enligt andra strecksatsen, om ögonen skadats eller förlorats strax före eller efter slakten eller om huvudet skadats på ett annat sätt som kan leda till kontaminering av huvudet med vävnader från det centrala nervsystemet, skall uteslutas från transport till de särskilt godkända styckningsanläggningarna.

— En provtagningsplan med lämpligt laboratorietest för att upptäcka vävnader från det centrala nervsystemet skall genomföras för att kontrollera att åtgärderna för att minska kontaminering utförs korrekt.

Uttagningen av kött från nötkreaturs huvud i styckningsanläggningar som särskilt godkänts för detta ändamål skall uppfylla kraven för ett kontrollsystem som den behöriga myndigheten erkänt, för att säkerställa att eventuell kontaminering av kött från huvud förebyggs. Systemet skall åtminstone omfatta följande:

— Alla huvud skall genomgå okulär kontroll avseende tecken på kontaminering eller skada och lämplig försegling, innan uttagningen av kött från huvudet påbörjas.

— Kött från huvud skall inte tas ut från huvud som inte har förseglats på lämpligt sätt, om ögonen skadats eller om huvudet skadats på ett annat sätt som kan leda till kontaminering av huvudet med vävnader från det centrala nervsystemet. Kött från huvud skall inte heller tas ut från något huvud som misstänks ha kontaminerats av sådana huvud.

— Utan att det påverkar tillämpningen av allmänna hygienbestämmelser skall särskilda arbetsinstruktioner genomföras för att förebygga att köttet från huvud kontamineras vid transport och uttagning, särskilt när förseglingen förlorats eller ögonen skadats vid transport eller uttagning.

— En provtagningsplan med lämpliga laboratorietest för att upptäcka vävnader från det centrala nervsystemet skall genomföras för att kontrollera att åtgärderna för att minska kontaminering utförs korrekt.

11. Allt specificerat riskmaterial skall färgas in eller, i tillämpliga fall, märkas omedelbart vid avlägsnandet och bortskaffas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1774/2002, särskilt artikel 4.2.

12. Medlemsstaterna skall genomföra täta officiella kontroller för att försäkra sig om att denna del tillämpas på ett korrekt sätt samt se till att åtgärder vidtas för att undvika kontaminering, särskilt i slakterier, styckningsanläggningar eller andra platser där specificerat riskmaterial avlägsnas, såsom slakteributiker eller anläggningar som avses i punkt 5 c.

Medlemsstaterna skall i synnerhet inrätta ett system för att se till och kontrollera att

a) specificerat riskmaterial som används för ändamål tillåtna enligt artikel 1.2 och enligt förordning (EG) nr 1774/2002 uteslutande används för tillåtna ändamål,

b) specificerat riskmaterial bortskaffas i enlighet med förordning (EG) nr 1774/2002.

13. Medlemsstaterna får besluta att tillåta leverans av huvud eller slaktkroppar som innehåller specificerat riskmaterial till en annan medlemsstat efter det att den andra medlemsstaten gått med på att ta emot dem och godkänt de särskilda villkor som skall tillämpas på sådana transporter.

Hela slaktkroppar, halva slaktkroppar eller halva slaktkroppar som styckats i högst tre grossistdelar och kvartsparter av slaktkroppar som inte innehåller något annat specificerat riskmaterial än ryggrad, inklusive dorsalrotsganglier, får dock importeras till en medlemsstat eller levereras till en annan medlemsstat utan denna medlemsstats förhandsgodkännande.

14. Ett kontrollsystem för avlägsnandet av ryggraden i enlighet med punkt 1 a i skall tas i bruk. Systemet skall åtminstone omfatta följande åtgärder:

a) Om ryggraden inte behöver avlägsnas, skall slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur som har ryggraden kvar identifieras genom en blå rand på den märkning som avses i förordning (EG) nr 1760/2000.

b) En särskild angivelse av numret på slaktkroppar eller grossistdelar av slaktkroppar av nötkreatur från vilka det krävs att ryggraden avlägsnas och från vilka avlägsnande av ryggraden inte krävs, skall läggas till i det handelsdokument som avses i artikel 3.1 A f ii i direktiv 64/433/EEG eller i det dokument som avses i artikel 1.2 i kommissionens beslut 93/13/EEG ([1]), i förekommande fall.

c) Slakteributiker skall bevara de handelsdokument som avses i b under åtminstone ett år.

([1]) EGT L 9, 15.1.1993, s. 3.

15. a) De animaliska produkter som anges nedan skall underkastas villkoren om import till gemenskapen i b:
— Det specificerade riskmaterial som avses i punkt 1 a.
— Färskt kött enligt definitionen i direktiv 64/433/EEG.
— Malet kött och köttberedningar enligt definitionen i direktiv 94/65/EG ([1]).
— Köttprodukter enligt definitionen i direktiv 77/99/EEG ([2]).
— Andra animaliska produkter enligt definitionen i direktiv 77/99/EEG.
— Utsmälta fetter enligt förordning (EG) nr 1774/2002.
— Gelatin enligt direktiv 92/118/EEG och förordning (EG) nr 1774/2002.
— Foder till sällskapsdjur enligt förordning (EG) nr 1774/2002.
— Blodprodukter enligt förordning (EG) nr 1774/2002.
— Bearbetade animaliska proteiner enligt förordning (EG) nr 1774/2002.
— Ben och benprodukter enligt förordning (EG) nr 1774/2002.
— Kategori 3-material enligt förordning (EG) nr 1774/2002.

Alla hänvisningar till 'animaliska produkter' betecknar sådana animaliska produkter som anges i denna punkt och gäller inte andra animaliska produkter som innehåller eller härrör från dessa animaliska produkter.

b) Vid import av ovan nämnda animaliska produkter som innehåller material från nötkreatur, får eller getter till gemenskapen från tredje land eller från regioner i tredje land skall hälsointygen åtföljas av följande deklaration undertecknad av den behöriga myndigheten i produktionslandet:

'Produkten innehåller inte eller kommer inte från

antingen (*)

specificerat riskmaterial enligt definitionen i avsnitt A i bilaga XI till förordning (EG) nr 999/2001 framställt efter den 31 mars 2001, eller maskinurbenad köttmassa som framställts från ben från nötkreatur, får eller getter efter den 31 mars 2001. Nötkreatur, får och getter som denna produkt kommer från har efter den 31 mars 2001 inte slaktats efter bedövning genom insprutning av gas i hjärnskålen eller avlivats med samma metod och har inte efter bedövning slaktats genom laceration av vävnad i centrala nervsystemet med ett avlångt, stavformigt instrument som förs in i hjärnskålen.

Hela eller halva slaktkroppar eller kvartsparter av slaktkroppar får innehålla ryggrad vid import.

eller (*)

material från andra nötkreatur, får och getter än sådana som härstammar från djur som är födda, oavbrutet uppfödda och slaktade i följande länder:
— Argentina
— Australien
— Botswana
— Brasilien
— Chile
— Costa Rica
— El Salvador
— Island
— Namibia
— Nya Zeeland
— Nicaragua
— Panama
— Paraguay
— Singapore
— Swaziland
— Uruguay
— Vanuatu

(*) Stryk det som inte är tillämpligt.'"

([1]) Rådets direktiv 94/65/EG av den 14 december 1994 om kraven för produktion och utsläppande på marknaden av malet kött och köttberedningar (EGT L 368, 31.12.1994, s. 10).
([2]) Rådets direktiv 77/99/EEG av den 21 december 1976 om hygienproblem som påverkar handeln med köttprodukter inom gemenskapen (EGT L 26, 31.12.1977, s. 85). Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/76/EG (EGT L 10, 16.1.1998, s. 25).